

Pętla Żuławska

Newsletter

Spółki Pętla Żuławska Sp. z o. o
NR 39 (7 rok) listopad 2020

To już będzie chyba ostatni biuletyn informacyjny Spółki Pętla Żuławska w likwidacji. Według harmonogramu procesu powinien się zakończyć 31 marca 2020 roku, ale wydarzenia związane z epidemią koronawirusa i nie tylko spowodowały, że termin ten wydłuży się najprawdopodobniej do maja. **Już w styczniu przekazaliśmy wszystkie porty i przystanie** naszym właścicielom i zauważyć należy, że w większości przypadków operatorami pozostali dotychczasowi przedsiębiorcy. Stałe umowy i płatności całoroczne pozwolą im, mamy nadzieję, przejść suchą stopą okres epidemii.

Rozliczyliśmy się też prawie wszędzie z bieżących wzajemnych płatności. Teraz zastanawiamy się w jakiej formule przeprowadzić Zgromadzenie Wspólników, co przy zakazie zgromadzeń będzie bardzo trudne lub wręcz niemożliwe.

Z życia Spółki Pętla Żuławska

Już w styczniu bieżącego roku odbyło się kolejne Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników. Głównymi zagadnieniami na tym spotkaniu stał się plan działań na ostatni okres likwidacji Spółki wraz z budżetem na 2020 rok oraz wyrównanie udziałów wszystkich Wspólników. Przez lata musieliśmy wielkość udziałów dopasowywać do kosztów poszczególnych marin. Obecnie, po przekazaniu marin właścicielom ta potrzeba ustała.

South Coast
Baltic

Where boating adventure begins

Otrzymaliśmy 23 grudnia ostatni transfer ostatnią transzę środków finansowych z projektu INTERREG South Coast Baltic w wysokości ok. 23.000 euro. Sumując cały projekt możemy ogłosić, że w ramach projektu na promocję Pętli Żuławskiej wydaliśmy kwotę 100.519,02 euro. Nasz nominalny wkład własny zamknął się kwotą 14.905,39 euro

Wyniki wskaźników projektu INTERREG South Coast Baltic są co roku lepsze i osiągnęły szczyt w 2019 roku.

W ostatnich 6-ciu latach Spółka wydała lub była współwydawcą ok. 80.000 egzemplarzy przewodników, ulotek lub map.

Odwiedziło nasze mariny 998.178 turystów,

Zwinęło do naszych marin 34.183 jachtów,

Na jachtach wpłynęło 60.415 załogantów,

Wygenerowaliśmy nowych 154,4 etatów

Seminarium sumujące 7 lat istnienia Spółki Pętla Żuławska miało się odbyć 19 marca. Ze względu na epidemię zostało jednak odwołane.

Fot. Archiwum Port jachtowy w Elblągu ze statkiem w tle.

Jesienią 2019 roku kolejne spotkanie nawigacyjne: **Bezpieczeństwo i uwarunkowania żeglugi na drogach i szlakach wodnych** regionu zorganizował Samorząd Województwa Pomorskiego, a w jego imieniu **Pan Zbigniew Ptak – Pełnomocnik Marszałka M. Struka.**

Spotkanie poświęcone było omówieniu doświadczeń wynikających z sezonu żeglugowego 2019 r. na obszarze Delt Wisły, Zalewu Wiślanego, Zatoki Gdańskiej i odbyło się w dniu 12.12.2019 o godz.10-ej w Sali Herbowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego w Gdańsku przy ul. Okopowa 21/27.

Fot. www.petla-zulawska.pl

Pętla Żuławska Sp. z o.o.
82-300 Elbląg; ul. Czerwonego Krzyża 2
Tel/fax: +48 55 2396771
e-mail: petla.zulawska@gmail.com
NIP: 5783113012 REGON: 281535246 KRS: 0000482001

Kapitał zakładowy w wysokości 436.000 zł. został wniesiony w całości.
Prezes Zarządu – Michał Górski; Wiceprezes Zarządu – Stanisław Bogdan Justyński

Pętla Żuławska

Poniżej wnioski Komisji Uchwał i Wniosków tego spotkania

1. Polepszenie współpracy pomiędzy Urzędem Morskim w Gdyni a PGW Wody Polskie – uruchomienie właściwego i pogłębionego wejścia do portu w Nowej Pasłęce, dodatkowe oznakowanie przekopu Wisły na czas remontu służy w Przegalinie.
2. Rozwój sieci dystrybutorów paliwa na wodach śródlądowych.
3. Przymuszenie właścicieli łódek do oddawania ścieków w portach i przystaniach np. w postaci obowiązkowej wpłaty za fekalia w cenie postoju.
4. Ustanowienie formalnej drogi wodnej na rzece Pasłęce.
5. Wyposażenie Policji w mierniki prędkości łódek na wodzie. Ustanowienie sieciowego systemu oznakowania dozwolonej prędkości na rzekach.
6. Ustanowienie sprawnego systemu pomocy jednostkom na wodzie wraz z pełną bieżącą informacją.
7. Wprowadzenie do procedur usuwania przeszkód wodnych zapisów o usuwaniu śmieci z miejsca zdarzenia.
8. Stałe pogłębianie portów i przystani na Zalewie Wiślanym wraz z oddelegowaniem pogłębiarki do tego celu.
9. Przy budowie wrót przeciwpowodziowych wzięcie pod uwagę możliwości przepłynięcia małych jednostek przez wrota poprzez możliwość stałego blokowania wrót w pozycji otwartej za wyjątkiem stanów powodziowych.
10. Stworzenie punktu informacji o nagłych zdarzeniach na szlakach żeglugowych z adekwatną wymianą informacji.
11. Wyznaczenie regionalnego akwenu dla uprawiania sportów motorowodnych np. na Martwej Wiśle w Błotniku, Zalewie Wiślanym.

12. Przymuszenie właścicieli sprzętu motorowodnego i ekstremalnego do obowiązkowych rejestracji i ubezpieczeń (zmiany prawa).

13. Umieszczanie na mapach żeglugi śródlądowej informacji o ograniczeniach prędkości na poszczególnych odcinkach rzek.

14. Wprowadzenie odcinkowych pomiarów prędkości jednostek np. pilotaż pomiędzy słuźami.

15. Nawiązanie współpracy pomiędzy Polskim Związkiem Wędkarskim a środowiskiem żeglarskim.

Podczas spotkania wręczono honorowe tytuły Ambasadora Pętli Żuławskiej n/w pracownikom Departamentu Infrastruktury UMWP: Krzysztof Czopek, Izabela Fludzińska, Rafał Wasil i Przemysław Brozdowski.

Plakietka Ambasadora Pętli Żuławskiej

Na etapie końcowym są prace nad tzw. Białą Księgą Pętli Żuławskiej, w której inwentaryzujemy działania, jakie powinny zostać podjęte w najbliższej przyszłości w obszarze Pętli Żuławskiej.

Czy wiecie, że wierzby głowiaste to najcenniejsze przyrodniczo pomniki natury na Żuławach?

Likwidator Spółki Pan Michał Górski wspólnie z Panią Jolanta Bulak st. specjalista ds. edukacji w Pomorskim Zespole Parków Krajobrazowych Oddział: Park Krajobrazowy „Mierzeja Wiślana” zredagowali artykuł o skarbie Żuław – o wierzbach głowiastych.

Artykuł taki pod tytułem: **WIERZBY GŁOWIASTE – ZAPOMNIANE DZIEDZICTWO KULTUROWE ŻUŁAW”.**

Ukazał się w Dzienniku Bałtyckim w dniu 7 marca.

Główne tezy artykułu sprowadzały się do próby zwrócenia uwagi społeczeństwa Żuław na nieco zapomniane bogactwo przyrodnicze tego obszaru. Wierzby głowiaste nie są dzisiaj najlepiej chronione i pielęgnowane. Chcielibyśmy bardzo, aby rolnicy i zarządcy dróg przy których rosną wierzby głowiaste dbali o nie i regularnie przycinali (co około 5 lat do gołego pnia.

Fot. Archiwum Wierzyby nie przycinane od kilkunastu lat

Kilka lat temu przy opracowywaniu katalogu pomników przyrody na Żuławach stanęliśmy przed

wydawałoby się zadaniem niemożliwym do realizacji. Przecież na bezkresnych polach żuławskich widać tylko mnogość upraw rolnych, a lasu nikt nie uświadczy. Takie przekonanie do dziś jest głęboko zakorzenione wśród społeczności Pomorza i nie tylko. I chyba tylko ludzie z zewnątrz, którzy patrzą na krajobraz żuławski sporadycznie dostrzegają jakże cudowne aleje wierzbowe tylko z rzadka regularnie przycinane. W oczu rzucają się oryginalne wierzby zakończone „głową”, która formowała się przez dziesięciolecia poprzez regularne (co ok. 5 lat) przycinanie wszelkich konarów i gałązek na tym drzewie. Dodać należy, że ostatnie poważne nasadzenia wierzb dokonały się w latach 30-tych ubiegłego wieku. Część drzew, które dzisiaj widzimy jako tzw. zadrzewienia śródpolne ma co najmniej 100 lub więcej lat. Można więc uznać je za pomniki przyrody i dziedzictwo kulturowe nie tylko Żuław ale także terenów położonych wzdłuż Wisły na odcinku od Warszawy do Bałtyku.

Wierzba stała się z czasem symbolem Polski i głównie Mazowsza – nawet Chopin siedzi na pomniku pod jej koroną. Natomiast chyba zapomnieliśmy o niej tu na Pomorzu. Nasadzenia wierzb głowiastych jakie widzimy często na Żuławach to pozostałość po ówczesnych mieszkańcach tych terenów - osadnikach z Holandii, w tym menonitach.

Wierzba systemem korzeniowym pobiera wodę oraz wiąże grunt, a korzenie wiążą grunt. Dlatego doskonale nadaje się do melioracji. Z tego powodu obsadzano wierzbowymi rowy melioracyjne, tworząc „w istocie holenderski krajobraz”. Co około pięć lat każda wierzba była ogławiana: ścinano wszystkie gałęzie, które zużywano np. do

budowy płotków. Wierzbie ogławianie służy, wzmacnia ją, a drzewo wytwarza charakteryst. zgrubienie na szczycie pnia, z którego wyrastają gałęzie – stąd nazwa wierzba głowiasta. Jak opisuje serwis Nauka w Polsce, "Wierzba to drzewo o wyjątkowych walorach. Wyparowuje najwięcej wody spośród drzew liściastych i osusza w ten sposób tereny podmokłe. Dzięki elastyczności pędów, łatwości ukorzenia i zdolności do szybkiej regeneracji, wierzba wyjątkowo nadaje się do ochrony pasów nadbrzeżnych przed uderzeniami fal. Ich system korzeniowy pomimo swej głębokości, nie wpływa niekorzystnie na rośliny uprawiane w bezpośrednim sąsiedztwie. Wierzba jest odporna na zanieczyszczenia i bardzo szybko rośnie. Ze względu na odporność na różnego rodzaju zanieczyszczenia środowiska, wierzby sadzi się również w ramach rekultywacji terenów przemysłowych i w strefach ochronnych wokół fabryk oraz na wysypiskach śmieci. Jej wartość opałowa nie ustępuje średniej jakości drewna, a emisja szkodliwych substancji przy jej spalaniu jest nieporównywalnie mniejsza niż węgla".

Jeszcze raz przypominamy i postulujemy, że wierzby głowiaste:

- są pod ochroną, gdy obwód ich pnia na wysokości 5 cm nad ziemią przekracza 80 cm,
- wymagają pełnego usunięcia korony i wszystkich gałęzi co 5 lat,
- część z nich powinna być objęta dodatkową ochroną poprzez ustanowienie pomników przyrody lub alei prawem chronionych,
- nadzór nad ochroną i pielęgnacją tych drzew powinna sprawować administracja publiczna w osobie

Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody,

Fot. Archiwum. Wierzba głowiasta tuż po obcięciu

-wiedza o wierzbach głowiastych powinna być stałym elementem edukacji szkolnej.

Umówmy się, że wierzby głowiaste stanowią istotny, jeżeli nie jedyny element krajobrazu przyrodniczego Żuław, który wart jest zachowania dla potomnych i wart jest zachowania jako dziedzictwo kulturowe pokoleń menonitów i innych mieszkańców tej ziemi. Marzy mi się rozwój takiej kooperacji pomiędzy właścicielami nieruchomości z wierzbowymi, a odbiorcami przemysłowymi ścinanych gałęzi, że pojawi się tutaj także element ekonomiczny. Firma odbierająca ścięte gałęzie wykonuje cięcie bezpłatnie, lub za niewielką odpłatnością i przewozi drewno do końcowego odbiorcy np. spalarni wysokotemperaturowej. Powyższym tematem zajmuje się także Park Krajobrazowy „Mierzeja Wiślana”, który do dziś dodrzewia nasze Żuawy i pielęgnuje posadzone w ciągu ostatniej dekady zadrzewienia.